

ὁ ὅτιον Δημοσίου Δικαίου, τὴν
τρον τῆς χορηγήσεως ἐνός δ
πενήμονος, ὡς ἐπιδόματος
δεῖται — τὸ ὅτιον καὶ ἐλ
εχομένη τὴν ἐκράτειν ἀν
ῶσεων τὴν ὁρίαν ἐπὶ τ
ῶν ἐκ τῆς ἐκράτειν ἐπὶ τ
ῶν ἡλίου Τραπεζῶν, διαφορ
γανισμῶν, τὰ Σώματα Ἀ
λείας, προχθές δέ, καὶ εἰς
κληρικῶν. Καὶ μόνῃ ἴσως
εἰσαίρων, μέχρι στιγμῆς,
τελοῦν ὁ ὑπάλληλος τῆς
τῆς μεγαλῦτερος, δηλαδ
μοσίας Ἐπιχειρήσεως τῆς
λάβος καὶ ἐλαχίστου ἀκούμ
τηγορίας. Διὰ τὴν, ὅμως, σ
ἄνισος μεταχειρίσεως, ὅτε
ἀνὰ πιστευόμεν, ὅτι τὸ
ῶν γίνῃται καὶ ἀποχρῆ
ῶν ἐκ τῆς ἀποχρῆσεως
ῶν τὴν ΑΕΗ, διὰ
ὅτιον οὐδεμία δικαιολογία
σταθεῖ.